

ייצג פון פריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת דברים, חוון
שנת תשע"ד

שכן כי לא רחוק ממך הדרך. והנה בטני מלא מילין, אך קצרה היריעה ואין הזמן מספיק, כי קדושת שבת קודש ממשמש לבוא, וצריכין לחשוב בכל עת על יום שכולו שבת, ובשביל זה כתבתי לכם כל דברי אלה. אבל אי אפשר לבלות הזמן עמכם לבד, ואם תרצו די בזה, כי אזנים כריתי לכם ואתם הטוב עשו, ובחרתם בחיים למען תחיו אתם וזרעכם וכו'.

נתן מברסלב

סימן ק"ם

בעזרת השם יתברך, יום א' לך לך תקצ"ה לפ"ק, ברסלב

אהובי בני חביבי, קבלתי מכתבך עתה עם הג' תפלות [התפלות נשלחו לר' יצחק ממוהרנ"ת להעתיקם לעצמו כמיש לעיל מכתב קנ"ח, ועכשיו שולחו בחזרה]. ואין להאריך עתה, כי בין היום ומחר תהיה פה אם ירצה ה'. ר' אייזיק בן אחי היה פה על שבת קודש, ומאת ה' היתה שהכנתי בלילה הקודם מכתב אליו [הוא המכתב דלעיל מכתב קנ"ט, וכנראה שרוח אייתי רוח ואמשיך רוח, ובזמן מוהרנ"ת הכין לו מכתב הנ"ל ועוררו שיתקרב מחדש לדרכי רביז"ל, באותו הזמן בא ר' יצחק אייזיק להסתופף בצל מוהרנ"ת על שבת קודש] **כאשר יספר לך, ואגב כתבתי גם לר' שמשון, על כן תראה לקבל האגרת מהר' אייזיק ולמוסרו לר' שמשון לקרות, ואחר כך תחזירוהו לר' אייזיק לגנוז.** כי כך דיברתי שיגנוז האגרת אצלו.

מידידנו ר' נפתלי נ"י [מגדולי תלמידי רביז"ל, וחבר נאמן למוהרנ"ת ז"ל דר באומין] הגיעני בשעה הזאת אגרת מאומאן, לבאר לו היטב ענין המחלוקת מהיכן נצמח, וכבר כתבתי לו תיכף אחר יום טוב. אך עתה הוא מבקש גם כן לבאר לו היטב, וכתבתי לו שהמחלוקת נצמח מחטא אדם הראשון, ומחטאינו ועוונותינו הרבים, והשם יתברך ירחם שיתהפך הכל לטובה.

[לא הגיע לידינו המכתב. אבל ענין זה שמחלוקת על הצדיקים נצמח מחטא אדם הראשון מבואר כמ"פ בדברי מוהרנ"ת בליקוטי הלכות ואין כאן המקום להאריך בזה, כי מוהרנ"ת מבאר באריכות ובדקות גדול, אעפ"כ נעתיק קצת מתוך דבריו הקדושים.

ולכאורה נראה לומר שיעיקר הכוונה מה שרומז במכתב הזה הוא למש"כ בליקוטי הלכות (הל' חובל בחבירו ה"ג), ובו מתבאר ג"כ בכלליות ענין המחלוקת בין ישראל בעצמן, עד שבאים להכאות ח"ו, והוא בנוי ומיוסד ע"פ התורה ס"ו בליק"א שבמבואר שם שהנפש יקרה מאד וצריכין לשמרה מאד לקבל הכבוד בקדושה גדולה לשמו יתברך, כי הכבוד הוא שורש כל הפשות וכו', וצריך לראות שיהיה פנים אל הכבוד, וזה זוכין על ידי שכירות תאוות אכילה, אבל כשפוגמין בתאוות אכילה נפגם הכבוד ואין לו פנים ואין נטילין הכבוד העזי פנים שבדור ע"י"ש. וז"ל: (שם אות ה') עיקר הכבוד והמלכות והגדולה שייך רק לישראל וכו', אילו לא היה מחלוקת בין ישראל בעצמן לא היה להעבירם שום כח ליטל הכבוד והמלכות לעצמן, רק עיקר כחם הוא מחמת שנפגם הכבוד אצל ישראל בעצמן על ידי המחלוקת וההכאות וחבלות שמתגברין העזי פנים שבדור, ולקוחין לעצמם כל הכבוד וחולקין על כבוד הצדיקים והכשרים האמתיים ומבזין אותם בכל מיני ביונות, ועל ידי זה שנפגם

המשך בדף 4

ובעל הרחמים יוליכך בדרך הישר, וישיתך בכל עת אל נקודת האמת לאמתו [ענין ליקו"מ ח"א סי' ס"ו כי יש צדיקים הרבה, אבל יש בחינות נקודת האמת בין הצדיקים כששרוצים להתקרב אליו, שבוה תלוי הכל, או יש להם מניעות גדולות רבות מאד]. למען לא תיגע לריק וכו', חוס וחמול עליך, ותלך על ידיך ורגליך להתאחו בכנפינו, למען תהיה תקוה לאחריתך והיתה לשלל נפשך.

דברי דודך הכותב מלב ונפש, המיעצך לטובתך הנצחית לך ולזרעך ולזרעך וזרעך לדורות עולם לנצח

נתן מברסלב

הקולמוס שלך קבלתי [ע"ע לקמן מכתב קס"ג 'ותראה לשלוח לי הקולמסין של ברזל מהרה"ו]. והתחלתי לכתוב עמה, ואם אינה טובה לפני, אף על פי כן היא נצרכה לי מאד, ויש לה חלק בכתיבת האגרת הזאת שהתחלתי לכתוב עמה, וקיימתי [קבלתי] ואם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר וכו', ועיין בפירש"י [ו"ל רש"י]: אם קהה הברזל, חרבות צורים שקיחו פיהם וחודים, והוא לא פנים קלקל. ואינם לטושים ומרושים [יחוקאל כא] למען היות להם ברק, אעפ"כ וחילים יגבר מגביר הוא במלחמה את גבורי החילים לנצח. ויתרון הכשר חכמה. ומעלת כשרון יש עוד לחכמה יותר מן הברזל אם תלמיד חכם משחר פניו ברעב ואתה רואהו מסכן בין העשירים הרבה חילים מתגברים על ידו ע"כ] ותבין היטב, בפרט שהוא קולמס של ברזל, שים לבך היטב איך אנו מוצאין כל דבר בתורה להתעורר להשם יתברך על ידי כל הדברים שבעולם.

ושלום רב לאהובי ידידי כנפשי הרבני וכו' מו"ה שמשון נ"י [הרבני הנגיד ר' שמשון, הנקרא ר' שמשון הגדול, מתלמידי מוהרנ"ת, דר בטולטשין ובטשעהרין].

מדי דברי בלבבי עם בן אחותי הנ"ל, זכור זכרתי בך אהובי חביבי, אוהב דבק מאח אשר אהבת עולם אהבתיך כבני ואחי, ועצור במילין לא יכולתי מלהזכירך גם עתה עד מתי עצל תשכב וכו', מתי תקום ותחדש ימין להתקרב אלינו כבראשונה ביתר שאת ויתר עוז [מוהרנ"ת רומז כאן להתחלת ההתקרב של רבי שמשון שנתקרב בהתעוררות גדול לדרכי רביז"ל, כמסופר בספר שש"ק ח"ה סי' ק"ו, ועיין מש"כ לו מוהרנ"ת במכתבים בס' נ"ו: להזכירו חסד נעוריו את גודל אהבתו ותשוקתו אל האמת או עכ"ל. ובס' פ"ח: אשר נתגדלת בנינו ואתה יודע האמת לאמתו]. והלא לפניך כל מחמדי אוצרותינו הקדושה הגנוזים בספריו הקדושים, וכל מה שנתחדש אצלנו בכל יום אין לשער, כי הוא נחל נובע הנובע בכל יום ובכל עת ובכל שעה, והלא למראה עיניך הספר לקוטי עצות עד (חסר) שנתחדש עתה [הליקוטי עצות נכתבו ונסדרו בכמה מהדורות ע"י מוהרנ"ת, כמיש לעיל במכתב קכ"ב קכ"ה וקכ"ח ולקמן במכתבים]. וגם בסמוך שלחתי תפלות חדשות [מוכר לעיל במכתב קנ"ו - קנ"ח], וגם הישנות כבר ראית, והלא ידעתי כי אתה חוק באמונה בעזה"י, והאמת מתנוצץ קצת בדעתך.

ואם אמנם יש עדיין חיפויים והסתרות ומניעות הרבה, אבל באמת לפי התנוצצות מעט האמת שבלבך, ראוי לך לדלג על ההרים, לרוץ אל מקור האמת כזה. ואם היה מעבר לים היה ראוי לך לעבור בשבילו, מכל שכן וכל

מוהר"ר נחמן נ"י, מגזע
הקודש נכד הבעל שם
טוב ז"ל זכותו יגן עלינו
(חיי מוהר"ן סי' ק"ג)

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

הרב המאור הגדול בנש"ק מופת הדור
גדול מרבן שמו נרדע בשערים מו"ה
נחמן נ"י
נכד לרבינו הק' בעש"ט זלה"ה
(הסכמת המגיד מקאמנין זצלה"ה על

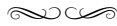
מאמר מ"ח:

צ"ז.

מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי

ובא רבינו זצוק"ל אל הר"ר ברוך, וכאשר ישב רבינו
זצוק"ל אצלו היה מתאנה, ויאמר לו הרב רבי ברוך
על מה אתם מתאנחים, והשיב לו רבינו זצוק"ל שאני
מתגעגע לבא למדריגתו, ואמר לו הרב רבי ברוך הלא
אתם כבר כצדיק פלוני, השיב לו כבר הגעתי למדריגתו,
ויחשוב לו כמה מדריגות של צדיקים, עד שבא למדריגת
הבעל שם טוב ז"ל, ואמר רבינו זצוק"ל שגם למדריגתו
הגיע, ושהגיע לזה בעת שהיה י"ג שנים

(אבניה ברזל אות ט"ז)

צ"ח.

והצנע לכת עם ה' אלהיך

דרכו של רבינו זצוק"ל היה בהעלם גדול, שאפילו לפני
חותנו היה מסתיר את עצמו מאוד, ובעת שנמסע
חותנו בחורף על הנהר הנקפא, וראה את רבינו זצוק"ל
שהלך אל הנהר למוט ביחד עם הנערים הקטנים, וסבר
חותנו שאינו לומד כלל, והוא היה מכנים אורח גדול, וכל
הצדיקים היו רגילים לאתאכסן אצלו.

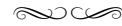
ופעם אחת נתאכסן אצלו אחד מתלמידי המגיד, וסיפר
לפניו צערו שלקח לחתן נכד הבעל שם טוב, אבל
אינו לומד כלל, ואפילו העברי בודאי שכת, ואמר האורח
שבדאי אינו כן, כי ירא לדבר על נכד הבעל שם טוב,
וחותנו של רבינו ז"ל התווכח אתו, עד שאמר לו האורח אם
כן אתן לו ל"יינען", והתחיל לנסות את רבינו זצוק"ל
בהמשנה הכלב והגדי שקפצו מראש הגג (בב"ק). והתחיל
רבינו ז"ל ואמר הכלב והגדי שקפצו מארש, ונתבייש האורח
הנ"ל מאד, ויאמר לו חותנו הלא אמרתי לכם שאפילו
העברי שכת.

צ"ד.

שקר החן והבל היופי יראת ה' היא תתהלל

ופעם אחת אמר מוהרנ"ת ז"ל הגם החן האמת שהיה על
הבעל שם טוב הק' ועל רבינו הק', זה החן לא
נמצא בי, אבל מחן של שקר אני נקי

(אבניה ברזל בערך מוהרנ"ת אות מ"ה)

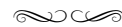

צ"ה.

המבזה ת"ח אין לו רפואה רח"ל

רבי נפתלי סיפר מזה, ואמר מפני שהעולם היו חולקים על
האר"י הק' נגזר על העולם גזירת ת"ח, ומפני שהיו
מתנגדים על הבעל שם טוב ז"ל נגזר על העולם גזירות
גאנטי (שהיה אחר פטירת הבעש"ט בשנת תק"ך). ובשביל
שהיה התנגדו על רבינו ז"ל, נגזר על העולם גזירת
נעקרקטיין, וכל הגזירות עד ביאת משיח צדקינו בב"א.

(אבניה ברזל בערך מוהרנ"ת אות ס"ג)

צ"ו.

הארות מרן הבעל שם טוב

עקיבא מלמד שלמד אצלו, מפורסם באנ"ש הר' צבי פסח
ז"ל מטולטשין מחותנו של הר' נחמן טולטשינער
ז"ל, שעל ידו דייקא נתקרב הר' צבי הנ"ל לאנ"ש, שפעם
עוד בהיותו תלמידו, אמר לרבו עקיבא הנ"ל, עם מה
שאתם אינכם מאמינים בהבעל שם טוב ז"ל, בזה אין אני
אתכם בדעה א', ואני מאמין בהבעל שם טוב ז"ל, בזאת
אמנם אני מסתפק לאיזו כת מהחסידים להתקרב ובכן
שואל אני אתכם מה דעתכם, על זה השיב לו, אם להתקרב
לכת החסידים המובהר הוא כת "הברסלבר", מאז נתקרב
הר' צבי הנ"ל

(אבניה ברזל אות)

מהסכמת הגה"ק רבי מאיר בראד זצלה"ה על הליקו"מ:

הרב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורסם מוה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גידולי הקודש זרע קודש מחצבתו נכד זלה"ה הרב המפורסם בתורה ובחסידות ידיו
רב לו בעשר ידות בוצינא קדישא חו"פ קדוש יאמר לו, כל רן לא אנס ליה מו"ה ישראל בעש"ט ז"ל, והרב מוהר"ר נחמן הולך בעקבות אבותיו הק'...

מהסכמת הגה"ק רבי אפרים זלמן מרגליות זצלה"ה על הליקו"מ:

ירושא הוא לו מאבותיו, אבות מכלל דיאכא תולדות, שכן יונק מגידולי הקודש, חוטר מגזע האלחי המפורסם הבעש"ט זלה"ה איש המודות וזרעו לברכה זרע קודש
שם ומעשיהם עליהם מעידות...

מאמר משיב נפש

ק"ל

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן ט"ז: קנאת סופרים תרבה חכמה

שואל: מאד יקשה בעיני מה זאת שמוהר"ן משבח א"ע בספריו, בשבחים גדולים.

ובקדושת לוי (הגדה ש"פ ד"ה רשע מה) כתב כי לפעמים כדי להקהות שיני הרשע, צריך הצדיק להתפאר עליו, ולומר לו שהכל נברא רק בשבילו (לעיל העתקנו כל המאמר).

ובנוצר חסד (פ"ב מ"א) כתב איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם, אם רואה בחבירו דרך ואינו יודע אם יברור לו דרך כזה, או שאינו שייך לו וגם אפשר אין זה דרך טוב, כל שהוא תפארת לעושיה, כמו שאמר דוד מלך ישראל מגודל אהבה בה' תתהלל נפשי, מתהלל ומתפאר אהבתו על הבריות כנודע, אעפ"כ תפארת לו מן האדם, כטעם ישמעו ענוים התפארות שלי וישמחו, בודאי זה דרך הישר וראוי לילך בדרך זה ע"כ. (פי' לדבריו, כי אם רואים צדיק שמתפאר באהבתו להשי"ת, ועכ"ז הענוים שמחים בדבריו, זה סימן שדרכו הוא דרך הישר).

ובמאמרי אדמו"ר הזקן (תקס"ד ל"ג בעומר עמוד ק"ו) מבאר ענין השבחים שאמר רשב"י על עצמו, כי הצדיקים הגדולים שיש להם נשמות מאצילות, הם בכחי' אלקות ממש, והם נקראים אחים וריעים, ואין להם העבודה של אהבה ויראה, והם בכחי' לא יגור במגורך רע עיי"ש.

ובאמת כל ההסברים הם אמת, ודומה לזה כתב בלקוה"ל (מקח וממכר ה"ד אות י"ג) הצדיק האמת, מרחם על הדור ומספר ומרמז להם גודל מעלת קדושתו ועוצם השגתו, ומעיר אזניהם שכולם צריכים להתקרב אליו, כי כל עליית תורתם ועבודתם הוא על ידו, שזה בחי' מה שסיפר יוסף להשבטים חלומותיו ודבריו. אבל צריכין לזה זכיה גדולה להקשיב דבריו בתמימות, כי לפעמים עון הדור גורם, עד שגם הצדיקים והכשרים אינם רוצים להאמין בדבריו, וחושדין אותו, שכל כוונת דבריו בשביל התנשאות וממשלה, שזה בחי' שאמרו לו אחי יוסף המלך תמלך עלינו וכו', עד שעיי"ז נעלם הצדיק מן העולם ח"ו, (הלשון הוא באוצר היראה צדיק רכ"ד מיוסד על הלכה הנ"ל).

אבל רבינו כבר אמר על עצמו, עיקר טעם על מה שהוא משבח א"ע, כטעם העץ יוסף הנ"ל, כמ"ש בשיחות הר"ן (סי' קס"ה) שבכ"פ שהיה מספר מעוצם הפלגת מעלתו ומדרגתו הגבוהה מאד מאד, היה אומר בכ"פ איך האב זייער גיהארוויט. איך האב זייער פיל גיפאסט. ועיקר סיפורו בפנינו דברים כאלו היה בשביל קנאת סופרים, כדי שנהיה מקנאים עצמנו במעלתו הגדולה, כדי שגם אנחנו נעשה כמותו ונלך בדרכיו להתיגע ולטרוח ולעבוד ה' כמותו. ופ"א א"ל איש אחד מי יוכל לזכות למדרגתכם, כי יש לכם נשמה גבוהה מאד בודאי. והקפיד מאד ע"ז ואמר זהו החסרון שלכם שנדמה לכם שעיקר גדולת והשגת הצדיקים הגבוהים הוא רק מצד הנשמה הגבוהה שיש להם, כי באמת לא כן הדבר, רק כאו"א יכול לזכות לבוא למדרגתי להיות כמוני ממש, כי העיקר תלוי רק ביגיעות ועבודות באמת ע"כ.

ועו"ש (סי' ק"ע) פ"א שאלתי אותו מדוע כמה יראים התיגעו בעבודת ה' הרבה מאד (שקורין האריוויג), ואעפ"כ לא הגיעו למדרגת הצדיקים הגדולים. השיב בפשיטות ואמר בזה"ל מן הסתם האבין זייא ניט גיהארוויט, כי הכלל שעיקר הוא היגיעה והכל לפי רוב המעשה ע"כ, הרי שעיקר מה שדיבר משבחו היתה כי נהג טוב עין במדריגותיו הגדולים והנוראים, ורצה שנשתוקק לעשות כמעשהו, ועיי"ז נזכה להגיע לכל מה שהגיע הוא, וכמו שאמר (חיי מוהר"ן סי' ר"ל) אני יכול לעשות (שתהיו) איש כשר כמוני ממש.

שהיתה בעולם, שנמשכת על ידי חטא אדה"ר כידוע, כי על ידי חטא אדה"ר שהוא פגם תאוות אכילה על ידי זה נפל הכבוד להעיו פנים עד שנעשה מחלוקת בין קין והבל, כי קין רצה לישול לעצמו כל הכבוד, וכ"ז היה רק על ידי עי"ש ויקם קין והרגו, כי כל זה היה על פגם הכבוד שנפל להעיו פנים על ידי פגם תאוות אכילה שהוא חטא אדה"ר אכילת עץ הדעת עי"ש באריכות.

הרי מבואר מדבריו הק' שיעקר המחלוקת וההכאות והמסירות על צדיקי אמת נצמח מחטא אדה"ר.

ועיין עוד בליקוטי הלכות הל' ספר תורה (ה'ג אות א-א ואות ט-ו ואות י') עפ"י המבואר בסיפורי מעשיות מעשה י"ג המעשה הנוראה של יום החמישי שהתפאר את עצמו הבעל הטוטרות בעוצם הפלגת מעלתו בענין מועט מחזיק את המרובה, יותר מכל המעלות של כל אחד ואחד, כי הוא למעלה מכולם, ומבואר שם שכדי לזכות לבוא להאילן הגדול שכל החיות שוכנים שם, ולזכות להעונג המופלא שיש שם אצל אותו האילן, נפל מחלוקת בנינים על זה, ולא היה מכריע בנינים, כי זה אמר שצריכין לילך לצד פלוני למורת, וזה אמר למערב, וזה אמר לכאן וזה לכאן וכו', עד שלא היו יכולים להכריע לאיזה צד צריכין לבוא אל אותו האילן, עד שבא חכם אחד והאיר להם עינים עי"ש.

וכתב שם, כי זה ידוע שמחטא אדם הראשון נתלבשה התורה בלבושין גשמיים בבחינת כתנות עור כמובא בכל הספרים. כי קודם החטא היה יכול האדם להשיג את התורה בפנימיות בבחינת כתנות אור באלף, ואחר החטא כביכול נתגשם דעת האדם עד שאי אפשר לו להשיג התורה כי אם על ידי לבושין גשמיים בחינת כתנות עור, ומשם בא השכחה, כי עיקר השכחה מחמת הגשמייות, כי רוחניות אינו תופס מקום, אבל גשמייות תופס מקום ואי יש שכחה, כי אין לו מקום במוחו לתפוס הכל כמ"ש בליקו"מ (ח"א סי' ק"י) עה"פ לא ימוש ספר התורה הזה מפ"ך עי"ש, ומאז נתגשמו כל המקומות עד שרחוקים מאד מבחינת מיעט מחזיק את המרובה, ומכל שכן מבחינת למעלה מהמקום לגמרי. כי בתחילה ישב האדם בנן ערן ששם עץ החיים כמ"ש ועץ החיים בתוך הגן, שהוא האילן הנ"ל שהוא פנימיות התורה שהוא למעלה מהמקום לגמרי, ואדם היה קדוש ודעתו נ"ך ורוחני מאד וישב במקום קדוש ונ"ך מאד דהיינו בנן ערן, ולכן אם לא היה אוכל מעץ הדעת היה יכול בחייו להעלות כל המקומות ולכלול בבחינת למעלה מהקום שהוא העץ חיים שהיה סמוך אליו שם, אך על ידי חטאו נתגרש מגן ערן וירד לגשמייות המקום, ואפילו התורה הוכרחה לטובתו ולהתלבש בלבושין גשמיים וכו'.

הכבוד אצל ישראל בעצמן, על ידי זה נפל הכבוד לגמרי, עד שנפל הכבוד לעכו"ם שנברו על ישראל והחריבו את הביהמ"ק וכבשו את ישראל בגלות בעויה, וכמו שאמרו רז"ל שחורבן בית שני לא היה אלא על שנתת חנם, וכן עכשיו בסוף הגלות שהשי"ת מצפה בכל יום להביא את משיח צדקינו, ועיקר העיכוב הוא על ידי המחלוקת שבין הת"ח וכמו שאמרו דוד שבן דוד בא קטגוריא בין הת"ח, כי זה עיקר המעכב ביאת המשיח, כי הבעל דבר שם לבו על זה מאד כי הוא ראה שקרוב לבוא עת משיח, כי סוף כל סוף בא יבא לא יאחר, ומחמת שרואה שמשמששין ובאין ימות המשיח על כן הוא מתגבר מאד לעכבו כמו שני בני אדם שנלחמין זה עם זה כשרואה האחד שחבירו מתגבר עליו וקרוב מאד לנצחו ולתופסו אוי הוא מתגבר מאד מאד נגד חבירו, כמו כן מחמת שרואה הבעל דבר שקרוב מאד לביאת משיח והגואל ממשמת לבוא, על כן הניח עצמו לאורכו ולרחבו לעכבה ח"ו, ועיקר העיכוב על ידי המחלוקת הגדול שהכניס עכשיו בעולם ביותר, וכל העולם מלא מחלוקת, וביותר המחלוקת הגדול שבין כל הצדיקים הת"ח עד שאין אחד יודע היכן האמת, כי עיקר אריכת הגלות הוא על ידי המחלוקת שבין ישראל בעצמם וכו', מכל שכן וכל שכן הת"ח והצדיקים והכשרים שכבודו, שבוודאי ראוי להם לכבד זה את זה ביותר, מאחר שיש להם חלק יותר בהכבוד וקדושה, כי כל מה שהוא גדול במעלה יותר יש לו חלק גדול יותר בהכבוד וקדושה עי"ש שהאר"ך בזה.

ויפרש בזה שלכן משה כשראה ששני אנשים עברים נצים ומכה את את חבירו וגם שיש בהם דלטורין שחולקין על הצדיק האמת ורוצים למסרו כמ"ש הלהרגני אתה אומר וכו', על כן אמר אכן נודע הדבר בוודאי, כי בוודאי נודע לו הדבר שהייתי תמה מה חטאו ישראל יותר משאר אומות, כי רואה אני שהם ראוים לכך מאחר שיש בהם מחלוקת ודלטורין ופוגמין אחד בכבוד חבירו, ובפרט שפוגמים בכבוד הצדיק האמת שהוא משה עי"ש.

וכתב שם (באות ו'), ועיקר גלות מצרים שהוא על ידי פגם הכבוד שנפל להעיו פנים נמשך על ידי פגם תאוות אכילה כמבואר בתורה הנ"ל (ליקו"מ ח"א סי' ס"ז), וזה בחינת מה שאיתא בכל הספרים שגלות מצרים היה על ידי חטא אדם הראשון, כי חטא אדה"ר היה בחינת פגם תאוות אכילה, כי אכל מהעץ הרעת, ועל ידי זה נפל הכבוד להעיו פנים, שמהו נמשך כל מיני מחלוקת שבעולם, שכל מי שרוצה לישול את השם והכבוד נוטל לעצמו, וכל מי שהוא עז פנים ביותר, נוטל לעצמו כבוד ביותר ונעשה מנהיג ומושל על עם דל בחנם. וזה בחינת ויקם קין את הבל אחיו והרגו, שזה המחלוקת וההכאה והרציחה הראשונה

ברכת מזל טוב לאנ"ש

מו"ה דוד העכט נ"ו, מקרית יואל
לרגלי שמחת הולדת בתו תחי'

יזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים
ע"ד ישראל סבא ובהתקרבות לרביה"ק, אכ"ר

ברכת מזל טוב לאנ"ש

הר"ר אהרן יודא שווארטץ שליט"א, מקרית יואל
לרגלי שמחת הכנסת בנו לעול התורה והמצות

ר' יודא פיש נ"ו, מקרית יואל
לרגלי שמחת הכנסת בנו לעול התורה והמצות

יזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים,
ע"ד ישראל סבא ובהתקרבות לרביה"ק, אכ"ר

כוונת ההערות והצייונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצוננו בעו"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהר"ג ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוהכם למפרע

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהרין הסבר, לויט די מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות חזקו ואמננו אחוי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעיון ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות להציל נפשכם (על"ת מכתב ש"א)

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בזהעט סופר, אן להערות, וכן מי שברצונו שייגע על העט סופר על יד האימעיל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
אן להפעקס: **845.781.6701**

להדעיה על מזל טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):